

KAM JE ŠEL SOCIALNI ČUT

ALOJZ REBULA

Človek ne bi pričakoval od komunizma, da bo po svojem padcu pustil za sabo v družbi višjo življenjsko raven, večjo civilno občutljivost ali večji smisel za kulturno kvaliteto. Komunizmu je prvenstveno šlo za eno samo kvaliteto, za policijsko, kot je dovolj dokazala Omerzova knjiga o Kocbeku.

Bi pa človek pričakoval, da bo komunizem pustil za sabo vsaj neko pozitivnost: večji socialni čut, večji čut za družbeno pravičnost, posebno pri delavskem vprašanju.

Zakaj, je evidentno: saj je komunizem vendar zrasel prav iz težnje po potežitvi človeške socialne stiske; saj se je raje kot komunizem kamuflažno predstavljal kot socializem, kar je širok pojem, raztegljiv od Stalinovega socializma do Hitlerjevega.

Tudi to pričakovanje, da bomo po komunizmu dihali „socialneje“, se ni uresničilo. Dihamo bolj materialistično-kapitalistično kot kadarkoli. Vsi vemo, kaj se je po padcu komunizma zgodilo. Da se je partijska struktura, v hipu preoblečena v demokratično, polastila ključnih položajev v narodnem gospodarstvu in na njih zgradila nov kapitalizem, bolj brezobziren, kot se zdi, od onega pred revolucijo. To ob nevtralnem gledanju države. In tako smo lahko priče razstavljanju jaht in vil in milijarderskega stila.

Po vsem tem človeka obhaja dvom, ali je komunizmu prav zares šlo za to, za kar se je razglašal, za gibanje za predvsem gospodarsko osvoboditev človeka, ali za kaj povsem drugega.

Pretreslo me je, ko sem v odlični kolumni zgodovinarja dr. Grande v Družini (ko bi imeli še deset takih, ki bi pisali kot on ...) bral o tem, kako je slovenska demokratična država poslala brez odškodnine čez mejo bosanske delavce, ki so se zgarali ob težakih delih v Sloveniji. Torej tako rekoč suženjski odnos do malega delovnega človeka.

Simptomatično je, da kaj takega prebereš v katoliškem časopisu, kar je dokaz, na kateri strani slovenskega neba je danes več socialne občutljivosti. To je sicer razumljivo glede na svetovni nazor, za katerim kristjani stojijo, in glede na socialno tradicijo, s katero se lahko ponaša slovenski katolicizem, od tisočarih (v glavnem duhovniških) osebnih podpor študentom do Krekovega socialnega dela. To tradicijo je v svobodi častno povzela Slovenska Karitas in jo predano izvajala do danes. Sicer pa, če bo na Slovenskem šlo tako naprej, ob medlenju države, v kateri si Marx daje roko s Kapitalom, se bo stiska slovenskega človeka še bolj nagibala h krščanski pomoči. In kristjani bodo poklicani, da še zavestneje dokažejo zvestobo svojemu nazoru, tako na miselni kot, če bo potrebno, na družbeni in sindikalni ravni.

Prevent pred stečajem

Uprava Prevent Globala je na slovenjgraško sodišče po pošti poslala predlog za stečaj družb Prevent Global in Prevent avtomobilski deli. Podjetje sledi drugim slovenskim velikanom, ki so zašli v težave.

Do sprejetja sklepa o uvedbi stečaja na sodišču sicer še obstaja možnost, da uprava predlog umakne, če dobi ustrezen predlog potencialnega partnerja, je povedal prvi mož Prevent Globala Renato Krajnc.

Potencialni partner bi moral biti pripravljen takoj vložiti v družbo določen znesek denarja, ki je potreben, da se plačajo plače in vsi tekoči stroški. Hkrati bi moral ponuditi tudi zelo jasno in argumentirano možnost o tem, da lahko družba pridobi tako kratkoročne kot tudi dolgoročne posle, je v izjavi za javnost v Slovenj Gradcu dodal Krajnc.

Zaradi stečaja krovne družbe Prevent Global in njene hčerinske družbe, kjer so delavke šivale avtomobilске sedežne prevleke za Volkswagen in Mercedes, je nepos-

Premiera Slovenije in Hrvaške Borut Pahor in Jadranka Kosor sta na pogovorih v Bohinju preteklo soboto 31. julija dosegla dogovor o smeri rešitve vprašanja dolga hrvaških varčevalcev Ljubljanske banke na podlagi sporazuma o nasledstvu.

Kot sta napovedala premiera v izjavah po enournem pogovoru, se bodo sedaj strokovnjaki, visoki predstavniki za nasledstvo obeh držav ter drugi sodelavci v okviru tihe diplomacije takoj lotili dela na tehničnih podrobnostih dogovora.

Kot je pojasnil premier Pahor, sta se s hrvaško kolegico dogovorila o smeri rešitve, ki bo „skladna z izpolnjevanjem sporazuma o nasledstvu in ne bo omejevala osnovnih pravic posameznikov“, torej „bo zadovoljila pričakovanja ljudi, ki jih bremeni ta problem“. Gre za „pravno utemeljeno, pravično in obetavno smer“, s katero lahko odpade še zadnje vprašanje med Hrvaško in EU, ki bi lahko predstavljalo zavoro pri njenem približevanju EU, je dejal Pahor.

„To, kar so bili pogovori v Trakošanu pred natanko letom dni za vprašanje meje, to danes pomenijo pogovori v Bohinju za rešitev vprašanja deviznih varčevalcev in Ljubljanske banke,“ je dejal Pahor, Kosorjeva pa mu je pritrdila. Dodala je, da tako kot je Trakošan pokazal, „kako odkleniti vrata“ do rešitve težkega vprašanja meje, ki je obremenjevalo odnose med državama, je prepričana, da sedanji pogovor „odklepa vrata k rešitvi še nekaterih odprtih vprašanj, predvsem pa vprašanja dolga varčevalcem nekdanje Ljubljanske banke“.

Oba premiera sta še poudarila, da jima pred natanko letom dni nihče ni verjel, da bosta na gradu Trakošan na Hrvaškem uspela doseči dogovor, ki je nato novembra privedel do sklenitve arbitražnega sporazuma o meji.

Predsednica hrvaške vlade je po poročanju hrvaške tiskovne agencije Hina še izrazila prepričanje, da bosta državi „korak za korakom“ uspeli priti do „nekakšne rešitve“, pri čemer bodo pazili predvsem na interese 130.000 hrvaških varčevalcev LB.

Visoki predstavnik Slovenije za nasledstvo Rudi Gabrovec je po dogovoru med premieroma Slovenije in Hrvaške menil, da se bo vprašanje varčevalcev nekdanje Ljubljanske banke sedaj reševalo pred Banko za mednarodne poravnave (BIS) v

Baslu. To je edina možnost, ki jo predvideva sporazum, je dejal.

Gabrovec je sicer izpostavil, da dogovora med Pahorjem in Kosorjevo še ne pozna, vendar pa po njegovem mnenju, če temelji na sporazumu o nasledstvu, druge možnosti kot pogajanj pred BIS ne more biti. In če gre za to, potem „je to primerna rešitev in jo definitivno podpiram“, je dejal.

Opozoril pa je, da bodo pri nadaljnjih pogajanjih v Baslu morale sodelovati vse naslednice - ob Sloveniji in Hrvaški še

Makedonija, Bosna in Hercegovina ter Srbija, ki nastopa v imenu nekdanje Zvezne republike Jugoslavije.

„Tu ne gre za bilateralno vprašanje, ampak za multilateralno vprašanje. Kakršna koli rešitev tega vprašanja mora biti takšna, da se z njim lahko uskladijo vse države naslednice. Če se dve državi dogovorita, ostale pa niso zraven, potem to ni rešitev,“ je opozoril Gabrovec. „Pogajati se morajo vsi ali nihče,“ je dejal.

„Naše pričakovanje in naša zahteva ves čas je, da se spoštujejo mednarodne pogodbe. In sporazum o vprašanih nasledstva je mednarodna pogodba. Ta predvideva tovrstna pogajanja samo pod okriljem BIS. Ni nobene alternative tej lokaciji,“ je poudaril in pojasnil, da tudi v sporazumu izrecno v točki 7 piše, da je vprašanje jamstva deviznih in hranilnih vlog občanov vprašanje nasledstva in da se bo to reševalo v okviru BIS v Baslu.

Prvi krog pogajanj pod okriljem BIS se je decembra 2001 že začel, a se je julija 2002 končal brez dogovora. BiH, Makedonija in Slovenija so nato še istega leta dale pisno soglasje za nadaljevanje pogajanj, ustno soglasje je dala tudi Srbija, le Hrvaška ni pristala, je pojasnil Gabrovec in spomnil, da je Hrvaška sporazum o nasledstvu, ki je bil podpisan junija 2001, ratificirala kot zadnja izmed naslednic šele leta 2004.

„Že pred leti je Slovenija želela Hrvaško pridobiti, da se nadaljujejo ta pogajanja. Šest let je že sporazum ratificiran, torej v bistvu Hrvaška krši mednarodno pogodbo.“

Hkrati omejuje dostop vsaj eni slovenski banki na tržišče z obrazložitvijo, da problem ni rešen. Pa sama ne da soglasja za to, da bi bil rešen. V tem je vsa komplikacija tega odnosa,“ meni Gabrovec.

(Po STA)

Slovinci v Italiji napredujejo

Tržaški pokrajinski svet je na zadnji seji dokončno potrdil novi poslovnik, ki omogoča rabo slovenščine pri vlaganju pisnih vprašanj, interpelacij in resolucij oziroma pri nastopih na sejah pokrajinskega sveta.

Kot poroča Primorski dnevnik, je bil novi pravilnik sprejet s trinajstimi glasovi svetnikov levosredinske večine, medtem ko mu je osem svetnikov desnosredinske opozicije nasprotovalo.

Pravilnik, ki se bo začel uporabljati konec avgusta, so morali svetniki sprejeti v roku 120 dni od začetka veljave novega statuta Pokrajine Trst. Slednjega je pokrajinski svet dokončno sprejel 25. marca letos, prav tako z glasovi levosredinske večine ob nasprotovanju desnosredinske opozicije, veljati pa je začel 17. aprila.

Tudi statut priznava slovenščino: v četrtem členu tega dokumenta namreč piše, da pokrajina ovrednoti kulturne, jezikovne in verske različnosti, še posebej pa

priznava in ščiti pravico do rabe slovenskega jezika, medtem ko je v osmem členu zapisano, da pravilnik ureja med drugim rabo slovenskega jezika v okviru delovanja pokrajinskega sveta, kot to predvidevajo ustrezna določila.

Pomen novega pravilnika pokrajinskega sveta so v izjavah poudarili načelniki svetniških skupin levosredinske večine in predsednica Pokrajine Trst Maria Teresa Bassa Poropat, ki je v zvezi s pravico do rabe slovenščine dejala, da slovenska narodna skupnost ni le manjšina, ki jo je treba zaščititi, temveč je sestavni del krajevnih tržaške zgodovine.

TUDI V REZIJU

„Led je prebit, vzemimo to dejstvo z zadovoljstvom na znanje,“ so ob nedavni izdaji prve dvojezične izkaznice v Reziji sporočili iz Sveta slovenskih organizacij, ene od dveh krovnih organizacij slovenske manjšine v Italiji.

Kot so še ocenili, je dal dogodek „poseben pečat ne samo Reziji in Rezijanom, ampak celotni naši narodni skupnosti v deželi Furlaniji-Juljski krajini“.

Ob tem so spomnili, da predstavlja ta izdaja dvojezične osebne izkaznice uresničevanje zaščitnega zakona za slovensko manjšino v Italiji iz leta 2001 ter posebne odloka, ki ga je leta 2008 podpisal italijanski predsednik Giorgio Napolitano in kateri določa 32 občin, v katerih se morajo izvajati določbe zaščitnega zakona.

Obenem so Gabrieleju Cherubiniju, ki je kot prvi doslej v Reziji prejel osebno izkaznico v slovenskem in italijanskem jeziku, izrekli vso svojo solidarnost in priznanje za pogumno dejanje in dosledno vztrajanje pri zahtevi po dvojezični izkaznici.

„To dejanje je gotovo odprlo novo stran v zgodovini današnje Rezije in upati je, da bodo temu pomembnemu zgledu prej ali slej sledili tudi drugi zavedni, za medsebojni dialog strpni in konstruktivno zavzeti prebivalci v Videmski pokrajini in povsod tam v deželi FJK, kjer živi slovenska narodna skupnost,“ so še zapisali.

VTISI IZ SLOVENIJE

NA SVETIH VIŠARJAH

22. srečanje treh Slovenij

(Od našega dopisnika)

Prva nedelja v avgustu je za tiste, ki se zanimajo za slovensko življenje po vsem svetu, še eden izmed datumov, ki se samodejno zapišejo v osebni koledar dogodkov.

Srečanje treh Slovenij na Svetih Višarjah je prireditve, ki sega v „prazgodovino“ Republike Slovenije, ko je izseljenški duhovnik Vinko Žakelj izbral to božjo pot, h kateri bi se stekale poti iz vsega slovenskega sveta. Njegov sen sta prevzela Rafaelova družba in Zveza evropskih izseljenških duhovnikov, ki sta za 1. avgusta vabila že na 22. srečanje.

Program dneva ima več začetkov in vsak si zbere tistega, ki mu najbolj paše ali zmore. Prvih šestdeset se je že ob osmi uri zbralo v Žabnicah in z msgr. Janezom Riharjem romalo po stari romarski poti, ki jo krasi (zaenkrat nekaj postaj) križev pot Toneta Kralja. Molili so križev pot, v katerem je poleg Jezusovega trpljenja vpleteno trpljenje Lojzeta Grozdeta ter domobrancev in civilistov, ki so bili leta 1945 vrnjeni in pomorjeni.

Drugi val se je z gondolo pripeljal do pol enajste ure,

ko je na vsako leto bolj urejenem prostoru za cerkvijsko spregovoril msgr. Jože Kopeinig, rektor Katoliškega doma prosvete v Tinjah na Koroškem. Svojim besedam je dal naslov Dialog - iskati resnico in v njej živeti! Dialog je nujna današnjega časa za obvladovanje in reševanje problemov

in sporov. Na poti do ene in edine resnice pa nismo tekmeči, temveč vedno le sopotniki in romarji, ki v medsebojni izmenjavi, v dialogu več spoznajo, kakor vsak sam.

Tretji pa so prišli opoldne in si poiskali prostor v cerkvi ali pa pred njo, saj je več sto romarjev hitro napolnilo prostor. Letošnji mašnik je bil mariborski nadškof in metropolit dr. Franc Kramberger. V nedeljskem evangeliju smo poslušali Jezusove besede, ki jih je na križu izrekel apostolu Janezu: Glej, tvoja Mati! In nadškof je v teh besedah našel misli, s katerimi je Jezusovi Materi dodal še Mater Cerkev in Mater domovino. „Cerkev je mati, ki mi pove, da ni svobode brez odgovornosti, ne življenja brez dolžnosti, ne edinosti brez zvestobe resnici, ne krščanstva brez heroizma in prizadevanja za svetost. Ob tem premišljevanju o Cerkvi bi rad prav vsem — zamejcem, izseljencem in iz matične domovine, rekel: *Glej, tvoja mati!* Cerkev smo mi vsi: škofje, duhovniki, redovniki, redovnice, vsi mladi in odrasli verniki. Mi vsi smo Cerkev, smo njen obraz. Vzemimo jo k sebi! To pomeni: čutimo se zanj odgovorni. Naša zvestoba resnici, evangeliju, Kristusu je in bo najboljši odgovor na vse napade in očitke ... Vsem, ki se danes udeležujemo že 22. srečanja treh Slovenij na Svetih Višarjah, in vsakemu posebej, želim ponoviti o domovini Jezusove besede: *'Glej, tvoja mati!'* Vzemimo jo k sebi! Nosi jo v svojem srcu! In ko smo že nekaj let v družini evropskih narodov, skrbimo v podvojeni meri, da bo ostala mati, da bo ohranila svojo identiteto,

krščanske korenine, vero očetov, svoj jezik, ki je po blaženemu škofu Antonu Martinu Slomšku *'ključ do zveščavne narodove omike'*, se pravi kulture, ki so jo ustvarjali naši predniki skoz več kot 1250-letno zgodovino, ki razodeva slovensko dušo in slovenskega duha!”

Somaševali so številni duhovniki, rektor svetišča Dionizij Matevžič pa je ob 650-letnici Svetih Višarij pozdravil navzoče v res domači pristni govorici.

Uradni del je bil spet za cerkvijo, kjer so združeni pevski zbori iz Ulma, Augsburga, Stuttgarta in Revensburga pod vodstvom njihovega župnika Romana Kutina zapeli kar nekaj domoljubnih pesmi. S sočno in iskrivo besedo jih je povezoval Stane Mihelič iz Podbrezj, ki se je spomnil tudi stoletnice rojstva slikarke Bare Remec. Zbor je pel tudi pri maši.

Da so Sv. Višarje stična točka treh Slovenij — matične, zamejske in izseljenke — je bilo potrjeno s tiskni rok oseb, ki izhajajo iz vseh treh. Tudi letos je bilo videti kar nekaj obrazov iz Argentine in to predvsem (če ne izključno) mladih.

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Sedanja vlada je svojevrstna, originalna. Pravzaprav lažje kot o vladi, govorimo o kirchnerizmu, ker je ta skupina z vladajočima zakoncema na čelu tista, ki načrtuje smernice vladi in državi tako originalno, da izpade kar ponesrečeno.

Korak v prazno. Odkar je zapustil predsedniško mesto, je Nestor Kirchner iskal, kako bi bil še nadalje glavni junak tega romana. Želel je, da bi se še naprej pojavljal na prvih straneh dnevnih novic. Poleg domačega ugleda pa je iskal tudi mednarodno priznanje, ki daje prestiž. Zato je postal kandidat za vodstvo UNASURA, povezave držav Južne Amerike. Ker ga je prejšnji urugvajski predsednik bojkotiral, je mesto glavnega tajnika zasedel šele po predsedniški zamenjavi v sosednji državi. Istočasno pa je doma ponovno prevzel vodstvo peronistične stranke in postal poslanec v državnem parlamentu. A glavna skrb je bila vedno, kako obdržati oblast in se po možnosti leta 2011 vrniti na predsedniški stolček. Zato potuje po dolgem in počez po državi in zlasti po provinci Buenos Aires, da si zagotovi uspeh na prihodnjih predsedniških volitvah. Da ga vse ostale odgovornosti preveč ne skrbijo dokazuje stvarnost. Kot poslanec se je od dvanajstih zasjedanj udeležil samo dveh: otvoritvenega in pa tistega, na katerem so potrdili zakon o istospolnih „porokah“. Kot glavni tajnik UNASURA pa je tudi storil kaj malo. Višek neodgovornosti je pokazal pri zadnji krizi med Kolumbijo in Venezuelo. V juliju je Kolumbija pred Organizacijo ameriških držav (OEA) obtožila sosedo, da daje potuho in zavetje kolumbijski gverili (FARC). V odgovor je Chavez napovedal bojno stanje in na mejo sosednje države poslal številne vojaške oddelke. 22. julija je nato ukinil diplomatske odnose. UNASUR naj bi posredovala, da umiri konflikt in prepreči vojno. 27. julija je Kirchner sprejel novoizvoljenega kolumbijskega predsednika (Juan Manuel Santos). 29. julija so se zunanji ministri UNASURA zbrali v Quitu, a Kirchner se zasedanja sploh ni udeležil. V ponedeljek 2. avgusta pa je na zasedanju Mercosurja izostal Chavez, kar vsi razlagajo kot odgovor na Kirchnerjevo nezanimanje in počasnost v tej zadevi. Kako se bo zaplet razpletel še ni jasno; jasno pa je, da do rešitve ne bo prišlo po Kirchnerjevi zaslugi.

Konec nadoblasti? Vendar je Kirchnerjevo postopanje do neke meje razumljivo. Doma se problemi vrstijo drug za drugim in treba je vse pozornosti in iznajdljivosti, da jih vlada premesti. Vse se je začelo

lanskega 28. junija, ko je bila vlada poražena na nadomestnih parlamentarnih volitvah in s tem zgubila avtomatično večino v parlamentu. Poleg drugih zapletov je dejstvo, da konec tega meseca zapade vrsta izrednih zakonov, ki omogočajo, da izvršilna oblast po svoje odloča o predmetih, ki so lastni zakonodajni oblasti. Tako imenovani zakoni „nadblasti“ (superpoderes), ki omogočajo, med drugim, da vlada določa višino carinskih davkov na izvoz. Ni verjetno, da bi parlament vladi ponovno dal proste roke. A s tem zadeve še ni konec. Če ni novih zadevnih zakonov, stanje ostane tako kot je danes. Opozicija govori, na primer, o znižanju davkov na izvoz, v izvoru in odpravu davkov na izvoz žita in koruze. A ni gotovo, da bo ta zakon prešel skozi senat. In če bo potrjen, predsednica lahko vložijo svoj veto in vse ostane kot je. O vrsti drugih zakonov pa opozicija priznava, da so potrebni za normalen razvoj države in uspešno vladanje. Pripravljeni so jih potrditi. Dejansko opozicija kaže mnogo večjo politično zrelost kot pa vlada. Prej smo omenili senat. Kar nekaj obtožb je padlo zadnje dni, da vlada enostavno „kupuje“ glasove posameznih senatorjev in si tako zagotovi glasovanje po svojem okusu. Številna nenadna potovanja, ali pa presenetljiva „obolenja“ tistih, ki bi lahko volili proti vladni volji, te sume le potrjujejo.

Preveč zapleteno. Če pa gledamo politično stanje znotraj posameznih strank, se tudi zelo večši opazovalci komaj še znajdejo. Kot smo že omenili, vodja peronistične stranke hiti od mesta do mesta in od vasi do vasi, da bi si zagotovil poslušnost županov in drugih veljakov. Predvideval je, da bo spričo razpršenosti v opozicijskih skupinah mirno zmagal na primarnih volitvah. Sedaj pa je večina „federalnega peronizma“ sklenila, da se predstavi z lastno formacijo mimo uradne stranke. Tako Kirchner ostaja sam kot kandidat. Njegova zmaga bo sicer popolna, a ne prepričljiva. In na predsedniških volitvah se bo moral boriti proti številnim kandidatom s čimer potrebnih 40% glasov postaja skoraj nedosegljiv cilj. Dobro pa ve, da če ne zmaga v prvem krogu, mu v drugem ne bo sreča mila. Dejstvo, da je opozicija enotna le, ko gre za boj proti vladi, ko pa začnejo govoriti o volitvah in kandidatih, vsak vleče na svojo stran, in pa možnost, da po mili volji ponuja kandidatna mesta na svojih listah tistim, ki bi mu zagotovili največ glasov, mu budi upanje. To sicer ni preveč demokratično, je pa zelo uspešno.

Gulič ne mara blagoslova

V slovenskih medijih so bili objavljeni različni zapisi in komentarji v zvezi z blagoslovom večnamenske vojaške ladje Triglav. Direktor urada za verske skupnosti Aleš Gulič je namreč postregel z novo ideološko izjavo, češ da je bila s tem dejanjem načeta ustavna ločitev države in verskih skupnosti ter njihova ustavno zagotovljena enakopravnost.

Na Ministrstvu za obrambo pojasnjujejo, da je blagoslov ladje del tradicionalnega krsta plovil in tudi del tradicije ladjedelnice Almaz. Vsako plovilo, ki je izdelano v njej, blagoslovi duhovnik Ruske pravoslavne Cerkve oziroma predstavnik Cerkve, ki ga predlaga naročnik plovila. Zato so se na Morsu odločili, da blagoslov

Triglava izvede vodja Vojaškega vikariata Slovenske vojske Jože Plut, in sicer v imenu vseh verstev, ki jih Vojaški vikariat zastopa.

Tudi molitev, ki je bila ob tem podana, je bila namenjena posadki, ki bo plula na tej ladji z željo, da bi se po opravljenih nalogah vedno srečno vračala, dodajajo na Morsu. Ob tem je dr. Jože Plut še posebej izpostavil večnamenskost te ladje, ki bo poleg nalog obrambe slovenskega vodovja v znatni meri sodelovala pri nalogah zaščite in reševanja na morju. Ladja bo torej namenjena pomoči ljudem, ki bi se v primeru nesreč na morju znašli v stiski, kar je bil tudi glavni namen blagoslovitve te ladje, ki bi jo v primeru, da blagoslova

ladje ne bi opravil predstavnik Vojaškega vikariata, opravil lokalni duhovnik Ruske pravoslavne Cerkve, še pojasnjuje ministrstvo za obrambo.

Zakaj je običaj blagoslovitve ladje za Guliča tako sporen, se sprašujejo tudi v SLS. Ob tem menijo, da bi moral mesto direktorja Urada za verske skupnosti zasedati strpen človek, ki bi enakovredno razumel in sprejema vse veroizpovedi in verske običaje. V nasprotnem primeru je bolj primerno, da se s takšnega položaja umakne, menijo v SLS, kjer si želijo, da bi direktor Urada za verske skupnosti tudi ob znakih vsakršne nestrpnosti do katere koli veroizpovedi tako hitro in odločno reagiral.

SLOVENCİ V ARGENTINI

Slovenska pesem

MIRKO KUNČIČ

„Kje si hodil tako dolgo, ded Drobnogled? Tri mesece o tebi ni bilo ne duha ne sluha.“
Kod sem hodil, kje sem bil in kje sem čeveljčke rosil? To so skrivnostne, sila zamotane reči, otroci. Naj vam z narodno pesmijo odgovorim:

Jaz sem hodil po planin'cah,
po zelenih košenin'cah.
Tam sem hodil, tam sem bil,
sem drobne ptičke pet' učil ...

„Kje pa je to? Čudno zmešano govoriš, ded Drobnogled.“
Kje je to? Daleč, daleč ... Kaj veste vi, drobljanci mali, kako je nam starim ljudem, kadar domotožje potrka na vratca srca! Zaklenemo se v svojo sobico, da živa duša ne more do nas, stisnemo se v kot - in odrinemo na pot. Vso zemljo domačo preromamo, kraj svoje mladosti obiščemo, pesem slovensko, ki jo ubrano pojo naši gozdovi, potoki, zvonovi, škrjančki in ljudje, poslušamo. Nazadnje stopimo še tja, na tista tiha, sveta tla, kjer je pokopanih brez števila naših najslajših upanj in sanj. Križ ob križu ... gomila ob gomili ... spomin ob spominu ... Ali me nisi poklicala iz groba, žalostno in očitajoče, mati: „Kje se potikaš po svetu, moj sin!?“
„Zmerom bolj čudno govoriš, ded Drobnogled. Zakleneš se v sobico, stisneš se v kot — in odpotuješ ... Saj nisi čarodej! Kako bi mogel iz zaklenjene sobice odpotovati?“
In vendar je tako, otroci. Andrej, prebrisane si glave, povej: Kaj je hitrejša od avtomobila, vlaka, jadrnice, parnika, aviona?
„Hitrejši od avtomobila, vlaka, jadrnice, parnika in aviona je blisk.“
Dobro si povedal Andrej. In kaj je hitrejša od bliska?
„Tega pa ne vem.“
Pa ti povem jaz. Hitrejša od bliska je - misel. V trenutku prehodi doline in planine, reke in potoke, vinorodne gorice in žitna polja, vasice in mesta domačega sveta - in v trenutku se v sobi samotni spet pogrezne v potrtost in molk ... Na krilih te misli, hitrejša od bliska, sem romal; na krilih te misli sem obiskal svoj ljubi rodni kraj ...
„In kaj si videl, kaj si slišal tam, ded Drobnogled?“
Videl sem, da naše gore še stojé ponosno in mogočno, ker jih nihče prestaviti ne more; videl sem, da po travnikih še rožice cvetó prijazno in vabljivo kot v davnih dneh; videl sem, da so izročila naših dedov premnogim še draga in sveta in da jim ljubezni do rodne zemlje in zvestobe do materinskega jezika nihče iz srca izrgati ne more ... Slišal sem, da gozdovi še šumijo svojo starodavno pesem kot nekoč; da glas farnega zvoná še oznanja Veliko noč; da slovenska pesem, tista mehka melodija, ki jo je moja mati pela, še

milo doni in bo donela, dokler bo en sam slovenski človek še svojo domovino ljubil ...

„Ej, ded Drobnogled! Pa so nekaterim našim ljudem tuje popevke že mnogo bolj všeč kot slovenska pesem.“

To so siromaki, Metka, pomilovanja vredni siromaki! Odkrh-nili so se od rodnega debela kot trhle veje. Ne znajo več ločiti plev od zrnja, luščine od jedra, pisanega kamenčka od bisera v školjki ... Na stotine narodov, na stotine vrst ptičkov je ustvaril Bog in vsaki vrsti je položil v srce drugačno pesem. Kaj bi rekla, Metka, če bi slavček začel kikirikati kot petelin in kanarček regljati kot žaba? Temu kikirikanju, temu regljanju so podobne poulične popevke, ki niso privrele nobenemu narodu iz srca, ki jih je rodila praznota današnjega sveta. Lepo pesem posluša človek s srcem in dušo; vsega ga ogreje, prerodi, plemeniti. Poulično popevko poslušáš - z ušesi in petami. Muha enodnevnica je, lepa pesem pa živi iz veka v vek ...

Slovenska pesem! Prinesli smo jo s seboj na tuje, da sami nismo vedeli ne kdaj ne kako. - Ob cesti je stal, sovražen in mrk, pokazal mojo bisago in rekel: „To beračijo vlečeš s seboj v tujino?“ - „Mnogo, mnogo več!“ sem odgovoril in položil roko na srce. „Vero, upanje in ljubezen, zvestobo domovini in slovensko pesem.“ - Ustnice so mu zadrhtele, oči so se mu ovlažile, obrnil se je in s sklonjeno glavo odšel ...

Slovenska pesem! Verna spremljevalka nam je bila na vseh križevih potih, na vseh celinah svetá, v žalosti in veselju, ob rojstvu in smrti ... Daleč je tista dežela, kjer se je ta pesem iz prešernega vriska in tihe bolečine porodila, in večina izmed nas se nikoli več ne vrne tja ...

A slovenska pesem ne sme umreti! Na dom nas spominja, kaj smo bili, kaj smo in kaj moramo ostati, opominja nas, neprecen-ljivo naše bogastvo je, neizčrpana zakladnica slovenskega človeka: neutrudno so naši predniki polagali vanjo bistrino svojega duha in sladkost svojega srca ... Ali nam ni Cankar, največji pisatelj slovenski, z enim samim stavkom povedal, kaj je in kaj nam mora biti ta draga naša dediščina: „Slišim pesem, tako veselo in otožno, kakor da jo poje zemlja iz svojih globočin ...“

Da, iz svojih globočin jo poje! Sok njenih korenin se pretaka pa njej, kri naše krvi, utrip našega srca, solza naših solz, grenek nasmeh brezdomcev, ki samo še v njej najdejo tolažbo, kadar tudi njim domotožje potrka na skrivna vratca srcá ...

Prijatelj mladi, ki vam je tujina postala drugi dom, z ljubeznijo položite ta naš narodni zaklad v svoje srce! Če vaši predniki ničesar drugega s seboj v tujino ne bi prinesli kot to našo prelepo, milo donečo pesem našo - ponosni bi morali biti nanjo. Večji so drugi narodi in bogatejši - a jaz ne bi menjal njihovega bogastva za našo narodno pesem. Bogastvo skopni, slovenska pesem pa gre kot neugasljiva božja iskra iz roda v rod.

(Iz knjige *Najlepša je mladost*)

O soteski Kokre

Na Zavodu za turizem Kranj so pripravili novo zloženko o kanjonu Kokre, ob slovenskem je zdaj dostopna še v angleškem, nemškem in italijanskem jeziku. Tako kot pri ureditvi sprehajalnih poti so tudi pri zloženkah sodelovali s kranjsko enoto Zavoda RS za varstvo narave.

Kokra je slovenska reka, ki izvira v Karavankah in se kot levi pritok pri Kranju izliva v Savo. Dolga je 34 kilometrov. Kokra izvira pod Virnikovim Grintovcem v Kara-vankah, na višini 825 metrov. Reka je med grebene Karavank in Kamniško-Savinjskih alp vrezala globoko ozko gorsko dolino. Pred izlivom v Savo v Kranju pa je vrezala globoko sotesko.

Prav ta je posebnost Kokre. Je namreč kanjon, ki ga je reka vrezala na koncu ledenih dob v sprijete prodne naplavine. Nad 30 metrov globokim kanjonom leži staro mestno jedro Kranja, ki je bilo skupaj s kanjonom leta 1983 z odlokom zavarovano kot naravna znamenitost. Kanjon je dolga leta sameval, pred leti pa so v njem uredili sprehajalne poti.

Krožno sprehajalno pešpot sta skupaj uredila Mestna občina Kranj in območna enota Zavoda RS za varstvo narave, na približno dveh kilometrih poti pa obiskovalci lahko spoznajo geološke posebnosti, pestrost življenja v reki in ob njej, naravne procese in človekovo dejavnost.

V tiskovini izvemo, da so svoj pečat ob reki pustili tudi ljudje. Do prve polovice 20. stoletja so ob Kokri stali štirje mlini (sprehajalna pot vodi do Jurjevega mlina v Pečeh), v Dolu pa je vse do konca prve svetovne vojne delovalo javno mestno kopališče, na katerega pa danes spominjajo le še ostanki temeljev kabin in stopnišča na bregu Kokre.

G. JOŽE
RAZMIŠLJA

Vzgoja in kultura

Pojem je zelo širok in zajame vse človekovo delovanje in udejstvovanje.

En del kulture je prav gotovo človekova vzgoja. Kulturni človek je dobro vzgojen. Nevzgojen človek pa ni nikdar in ne more imeti prave kulture. Torej brez vzgoje ni kulture in ni vzgoje brez kulture. Samo kultur-ni človek je tudi vzgojen. Vzgoja je podlaga vsaki kulturi. Bolj in lepše, ko je človek vzgojen, bolj je tudi bogat na kulturi.

Vzgoja človeka se prične v družini ni se nadaljuje v družbi. V šoli ali v drugih vzgojnih zavodih, v Cerkvi in sploh v stiku z drugimi ljudmi.

Gotovo je, da je za vse to potrebna in koristna družba. Nikdar pa ni zaželenega uspeha brez lastnega in velikega prizadevanja vsakega posebej.

Gotovo je tudi to, da to delo in ta skrb za človekov napredek, nikdar ni končano. Vedno in do konca življenja moremo dosegati večjo in popolnejšo vzgojo in tako tudi večjo kul-turo.

Napredovanje v kulturi in v vzgoji se torej vrši v stiku z drugimi ljudmi. Samotar ni nikdar dobro in pravilno vzgojen in ne more biti kulturno koristen človek.

Ob drugih, od njih in z njimi se vsi učimo, kakšni moramo biti, kako se moramo obnašati in česa se ne smemo od njih naučiti ali jih posnemati.

Vsem je v korist samo tisto, kar je dobro. In samo to je odlika vzgojenega in kulturnega človeka. Vse drugo nas enači s podivjanostjo, ki ne razlikuje med dobrim in slabim, med koristnim in škodljivim in napada vse, kar se ji zdi napadalno.

Ne utrudimo se naporov večje in popolnejše vzgoje. Služili in pomagali nam bodo ljudje, njihovi zgledi in njihove izkušnje, knjige in moderna obveščevalna sredstva. Ti bodo pripomočki dobre vzgoje in večje kulture. Rasli bomo v kulturi in družba ljudi bo vedno bolj človeška in krščanska v zvezi s časom tretjega tisočletja.

Dajali bomo čim večjo važnost vzgoji in dosegli bomo tem večjo stopnjo kulture.

Vse to nam bo pomagalo, da bomo sebi, Sloveniji, Argentini in vsemu človeštvu v čim večjo korist.

DRUŽINA IN DRUŽBA

Učiti loviti ribe

Vedno znova slišimo, kako pomembno je ljudi učiti loviti ribe. Pomembneje kot dajati jim samo hrano. To je povezano tudi s človekovim dostojanstvom.

Na to sem pomislila, ko sem prebirala tekst „Kako preživeti v času recesije?“, ki ga je izdala Škofijska Karitas Koper. Prav gotovo so mnogi ljudje v stiski in potrebujejo pomoč. Karitas pomaga, kolikor more, denar pa je vedno omejen in pomoč ne more biti nikoli tolikšna, kolikor bi ljudje želeli. Veliko pa morajo narediti tudi ljudje sami. Pri drobnih vsakodnevnih stvareh, kako nakupujejo, kako načrtujejo, kako uporabljajo avtomobil ali kolo ali pa hodijo peš, kjer se da in tako naprej. Povsod je govora o recesiji, v trgovinah pa ljudje še vedno nakupujejo mnogo stvari, ki jih ne potrebujejo tako nujno. Še veliko preveč je na cestah avtomobilov za čisto kratke proge, ki bi se jih dalo opraviti peš ali s kolesom. Morda je zdaj tudi dobra priložnost, da se osredotočimo na bistveno.

Vesela sem bila te vzpodbude s strani Karitas. Sama se že od nekdaj držim vseh teh načel in se mi zdijo samoumevna. Zaradi tega ni treba, da bi človek imel občutek prikrajšanosti. Skrajni čas je tudi, da se upremo reklamam, ki v nas vzbujajo občutek, da moramo imeti vse.

Metka Klevišar

V COMPOSTELO

Župan na božjo pot

Preddvorski župan Miran Zadnikar te dni uresničuje svojo dolgoletno skrito željo - prehoditi romarsko pot Camino de Santiago oziroma t. i. Jakobovo pot, poimenovano po apostolu Jakobu, ki je pokopan v mestu Santiago de Compostela na zahodu Španije, kar je tudi končni cilj poti.

V starih časih so tudi Slovenci mnogo-krat romali k svetemu Jakobu. Spom-nimo se, da na primer Janez Jalen omenja tak pojav v svojem ljudskem romanu Ovčar Marko.

Do Santiaga de Compostela vodi več poti, Zadnikar si je izbral med romarji najbolj priljubljeno Francosko pot, ki se začne v St. Jean Pied de Portu v Franciji. S popotniškim vodnikom jo je začel premagovati 15. julija, na cilj naj bi prišel sredi avgusta. V petek 30. julija je prispel v polmilijonsko mesto Leon, sicer pa je vsak dan prehodil od 25 do 38 kilometrov. Po dveh tednih je za njim 420 kilometrov oz. dobra polovica poti, čaka pa ga še približno 365 kilometrov.

„Že kar nekaj let spremljam vtise romarjev, predvsem zadnje leto pa sem se tudi sam tako in drugače pripravljal in se odločal, ali naj uresničim svoje večletne sanje, da se tudi jaz pridružim množici popotnikov, ki se iz različnih nagibov odločajo za naporno enomesečno popotovanje. Za sabo puščam pomemben del življenja,

zato se mi je zdelo modro, da se tudi jaz odpravim tja, kamor me je že nekaj časa vleкло srce,“ pravi Zadnikar.

A vsakodnevno premagovanje dolgih razdalj ni mačji kašelj. Po stotih preho-jenih kilometrih si je pridela prvi žulj, hitro so ga začele boleti mišice, še posebno za vratom, saj je nahrbtnik iz dneva v dan težji, na poti večkrat občuti tudi vročino ... Spoznal je številne ro-marje, celo Filipinca, upa pa, da mu bo uspelo dohiteti romarja iz Križev Andre-

ja Kavčiča, ki, sodeč po knjigah gostov v prenočiščih, romarsko pot premaguje z nekajdnevno prednostjo. „Popotovan-je je čudovito, kljub žuljem in na čase težkim korakom mi ni žal, da sem se odločil za ta podvig, seveda ob veliki moralni podpori družine in prijateljev,“ je še zaupal Zadnikar.

210 LET KAPELICE

Poromajmo na Brezje

Osrednja in najbolj priljubljena slovenska božja pot gotovo vodi na Brezje. Zgodovina pa nam pove, da letos ta cerkvena zgradba obhaja lep jubilej. Pred 210 leti je bila namreč prizidana kapelica na južni strani cerkve sv. Vida. To je spričeval napis na stani za oltarjem, ki se je ohranil do 1954, dokler je stala stara kapela. Domačini so velikodušno pomagali pri zidavi. Po zaobljubi je slikar zanjo naslikal podobo Marije Pomočnice, ki jo je slovenski narod poimenoval Marija Pomagaj.

Na Brezjah je prvotno stala majhna

cerkvica, posvečena sv. Vidu, že sredi 15. stoletja. Tej cerkvi so leta 1800 dozidali kapelo Marije Pomagaj. Milostno podobo Marije Pomagaj je leta 1814 naslikal Leopold Layer iz Kranja. Zaradi vedno večjega števila romarjev so v letih 1889 do 1900 sezidali današnjo cerkev, ki jo je škof Anton Bonaventura Jeglič leta 1898 izročil v oskrbo frančiškanom. Ti so si poleg cerkve postavili samostan. Škof Jeglič je z dovoljenjem papeža sv. Pija X. slovesno kronal podobo Marije Pomagaj na angelsko nedeljo, 1. septembra 1907. Cerkev je posvetil 7. oktobra 1900 goriški nadškof in prvi slovenski kardinal dr. Jakob Missia. Leta 1988 jo je papež Janez Pavel II. razglasil za baziliko, 17. maja 1996, ko je prvič obiskal Slovenijo, pa je sam poromal

v njeno svetišče, molil pred milostno podobo in zapisal v knjigo gostov: Marija, pomagaj! Janez Pavel II. - Dne 1. januarja v svetem letu 2000 je bila bazilika Marije Pomagaj razglašena za slovensko narodno svetišče.

Milostna podoba je srce svetišča na Brezjah. Vsak romar bi lahko povedal svojo zgodbo o srečanju s to podobo. Nekaj opisov te podobe smo zbrali tudi tukaj.

Na Brezjah so se zgodili marsikateri dogodki, izredna uslišanja, nenadna ozdravljenja, ki vlivajo vernikom zaupanje za njihove prošnje. Vendar je treba opozoriti, da Cerkev o dogodkih še ni ničesar izrekla, noben od izrednih primerov ni dobil uradnega potrdila Cerkve; pri presoji dogodkov, ki jih imajo ljudje za čudeže, je Cerkev zelo stroga, hoče namreč izključiti vse, kar bi izviralo iz človeške neuravnovešenosti, zanesenjaštva, živčnosti ali bolne domišljije.

Kljub temu imajo določeni primeri veliko človeško vrednost. Omenimo vsaj nekatere! Leta 1863 je ozdravela 18-letna Marija Tavčar, doma iz Begunj na Gorenjskem. Božjast jo je tako strla, da ni mogla nikamor več. Dolgo časa je ležala, potem pa se je komaj premikala. Razna zdravila ji niso nič pomagala. Tržiški zdravnik Tomaž Pirc, pri katerem je iskala pomoči, ji je naravnost rekel, da kot zdravnik ne more nič več pomagati. Odločila se je, da bo iskala zdravja pri Mariji Pomagaj. Pripeljali so jo na Brezje, kjer je med sveto daritvijo prisrčno prosila Marijo, da bi mogla spet hoditi. Nenadoma je začutila, da lahko giblje ohromelo nogo. Vstala je in v veliko začudenje prisotnih odločila bergle. Še isti dan, 22. septembra 1863, se je zdrava vrnila domov. Dočakala je visoko starost 85 let.

O ozdravljenju Marije Tavčar je slišala Marija Mulej iz Smokuča pri Radovljici. V

21. letu starosti je imela tako hude bolečine v glavi in revmatizem, da včasih po cel teden ni mogla jesti, ne piti in od časa do časa niti govoriti ne. Po sedmih letih neprestanih bolečin v glavi je bolezen tako napredovala, da se je bolnici desna roka v komolcu zvila. Nato ji je bolezen sključila prste leve roke, da si sama ni mogla pomagati. V zaupanju, da se je bo Marija usmili-la, so jo 5. oktobra 1863 pripeljali na Brezje. Tu je Marijo Pomagaj prosila, da bi vsaj toliko ozdravela, da bi mogla sama jesti in se oblačiti. Bila je pri treh mašah. Med povzdigovanjem druge maše so nastopile bolečine, da se je v omedlevici zgrudila. Polagoma se je roka v zapestju in komolcu zravnila in postala prožna. Pri zadnjem evangeliju tretje maše pa se je po sedmih letih z desno roko spet mogla prekrižati. Med mnogimi ljudmi in več duhovniki, ki so vse to videli, je bil tudi 13-letni A. B. Jeglič, kasneje ljubljanski škof. Na levi strani Marijine kapelice še zdaj visi med mnogimi slikami podoba duhovnika, ki pred Marijinim oltarjem daruje sveto mašo. Zraven leži bolnica na postelji in okoli nje jokajoča družina. Napis na sliki pripoveduje o izrednem ozdravljenju: „O Marija, bodi češčena in hvaljena vekomaj, ker si 17. svečana 1864 tukej v ti kapelici mojo prošnjo uslišala, ko si namreč mojo zelo nevarno bolano sestro, mater 7 majhnih otrok čudovito ozdravila. Priča tega prečudniga ozdravljenja so vsi prebivalci Dvorske vasi (Dobropolje) in slehern, kdor je to bolno revo vidil. Martin Ambrožič, mašnik.“

Z Marijino sliko, ki visi na isti strani kapele, se brezjanska domačinka Marija Finžgar zahvaljuje za ozdravljenje, ki se je zgodilo med mašo 15. avgusta 1907. Zanimivo je, da je prav njen sin Alojzij z redovnim imenom brat Jozafat rešil milostno podobo pred okupatorjem v drugi svetovni vojni in jo prenesel v Ljubljano.

Tudi v novjšem času ne manjka raznih izrednih uslišanj. O tem pričajo mnoge zaobljubljene podobe, ki so jih že tisoči prinesli v zahvalo za uslišane prošnje. Koliko je pisem, v katerih se premnogi zahvaljujejo za srečno vrnitev iz vojnega ujetništva, iz izgnanstva, za ozdravljenja. Še veliko več je takih uslišanj, ki niso nikjer drugje zapisana kot samo v srcih hvaležnih vernikov. Dušno ozdravljenje, ki ga mnogi

pridobe prav na Brezjah, največkrat ostane skrito, je pa toliko več vredno, ker presega omejene razsežnosti človeškega zemeljskega življenja.

Pater Odilo Hajnšek je zapisal: „V brezjanski podobi Marije Pomagaj so mnogi prepoznali sledi okoliščin, ki so spodbudile njen nastanek. Slikarjevo nemoč v ječi naj bi odsevala čisto majhna upodobitev Jezuščka, pa tudi njegova golota ter popolna odvisnost in hkrati zaupanje do Matere. Jezušček stiska k Mariji glavo, išče jo z očmi, z rokami bi se rad dotaknil Marijinega vratu, a so prekratke in ji sežejo do brade. S telesom se prižema k Materi, z levo nogo stoji na prstih, desno pa steguje k njej.“

Na sliki je gotovo najlepši Marijin obraz, na obrazu pa njene oči. Ko se Marija ozre Jezusa v nemoči in hkrati v silnem zaupanju, se mu vsa preda. A oči ne obrne k njemu, temveč k nam. Kamor koli stopamo v kapeli, nas Marijine oči vedno spremljajo... Kako tolažljiva in vesela novica je izražena v njih! Marijino Materinsko oko nas vidi. To je potrjeno po verski resnici Marijinega vnebovzeta: Marijine oči so žive in vidijo vse naše duševne in telesne potrebe. To je 'povedal' tudi slikar brezjanske podobe Marije Pomagaj.“

Kriza tudi za Cerkev?

Glede na to, da je Vatikan že tretje leto zapored končal v rdečih številkah, se ob zaostrenih ekonomskih razmerah verjetno marsikateri Slovenec sprašuje, ali se kriza kakor koli pozna tudi pri financah katoliške Cerkve v Sloveniji. Delno lahko odgovor na to vprašanje razberemo iz finančnih poročil šestih slovenskih škofij oziroma nadškofij za leto 2009, ki jih je tednik Družina objavil v številki 18. julija.

Ugotavlja, da se je občutno zmanjšal denar, s katerim so lani razpolagale škofije. Njihov skupni proračun se je več kot prepolovil s 25-ih milijonov evrov v letu 2008 na 11 milijonov evrov v letu 2009. Podobno usodo je doživela tudi višina darov vernikov in duhovnikov. V predkriznem letu 2008 jih je bilo dobrih 4,6 milijona evrov, lani pa le 2,8 milijona evrov.

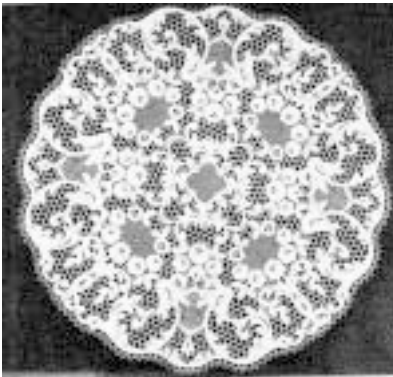
Kot piše tednik Družina, se odgovor na vprašanje, od kod tako velika razlika med seštetimi proračuni vseh slovenskih škofij, v marsičem skriva v finančnem poročilu mariborske nadškofije. Ta je leta 2008 razpolagala s 17,5 milijona evrov, lani pa je imela na voljo kar 12 milijonov evrov manj. Razlika je nastala v postavki „črpanje rezervacij, zadolževanje“. Tu mariborska nadškofija leta 2008 beleži 9 milijonov evrov prihodkov, lani pa nič. Edina škofija, ki v finančnem poročilu za leto 2009 beleži več odhodkov kot prihodkov oziroma preprosto minus, je Novo mesto. Večina denarja je šla za pastoralne namene, največ za obnovo Marijine cerkve na Zaplazu, osrednje škofijsko romarsko svetišče, ki bo s prenosom blaženega Alojzija Grozdeta in ureditvijo Grozdetove kapele še pridobila na pomenu.

Poglejmo še konkretne podatke za darove vernikov po posameznih škofijah. Ljubljanska nadškofija za leto 2008 beleži 2,35 milijona evrov darov vernikov, lani le 1,38 milijona evrov oziroma 40 odstotkov manj. Verniki mariborske nadškofije so prispevali 400 tisoč evrov oziroma 250 tisoč evrov manj kot predlani. Koprška škofija beleži 10 odstotno znižanje oziroma 400 tisoč evrov darov vernikov. Gospodarska kriza je zelo prizadela vernike murskosoboške škofije. Leta 2008 so prispevali 457 tisoč evrov, lani le 193 tisoč, kar je dobrih 60 odstotkov manj. Darovi vernikov v škofiji Novo mesto so ostali na ravni prejšnjega leta. Edina škofija, kjer so verniki lani darovali nekoliko več kot predlani, pa je Celje. V proračun so prispevali 238 tisoč evrov oziroma 14 tisoč evrov več.

Idrijske čipke

V Cerkljanskem muzeju v Cerknem so odprli že 20. razstavo čipk, ki jo ob občinskem prazniku pripravljata Cerkljanska klekljarska sekcija Marjetica in Cerkljanski muzej. Razstava nosi naslov Belo in črno.

„Vsako leto si izberemo neko novo temo in ne ponavljamo stvari iz preteklih let,“ je povedala Do-

lenčeva. Na letošnji razstavi bodo na ogled čipke, narejene v kombinaciji belega in črnega sukanca. Posebnost letošnje razstave pa bo čipka, narejena po sliki ruskega slikarja Vasilija Kandinskega.

Cerkljanska sekcija deluje v okviru društva Idrijske čipke in Združenja slovenskih klekljaric, združuje pa 28 članic iz Cerkna in bližnje okolice. Delo klekljaric spremlja ter jih uči novih tehnik mentorica Stana Freljih, ki sicer poučuje v idrijski čipkarski šoli.

ŠE O ZDRAVJU

Abeceda mineralov - osebna izkaznica kalcija

Kalcij je življenjsko pomemben mineral, ki ga je po količini v našem telesu največ. Je ključni gradnik kosti in zob, pomembno vlogo pa ima tudi pri strjevanju krvi in krčenju mišic.

Poleg tega kalcij pomaga pri prenosu signalov v živčnih celicah, vpliva na višino krvnega pritiska in količino holesterola v krvi. Potreben je za normalno krčenje in sproščanje prečno progastih in gladkih mišic, uravnava prepustnost celičnih membran in vpliva na normalni ritem srca.

V telesu je 99 odstotkov kalcija v kosteh in zobeh, preostanek pa v krvi, mišicah in medcelični tekočini. Če smo pod stresom, telo črpa kalcij iz kosti, zato se povečuje tveganje za nastanek osteoporoze. Uravnotežena prehrana je najboljši vir kalcija, a zaradi vse bolj stresnega življenja in osiromašene zemlje, na kateri je pridelana hrana, moramo vse pogosteje segati po tabletah, ki vsebujejo kalcij.

KJE GA NAJDEMO?

Največ kalcija je v mleku in mlečnih izdelkih, v riževem mleku, izdelkih iz soje, repi, ohrovту, brokoliu, sojinah in sezamovih semenih, mandljih, ribah, mesu, špinaci, suhih slivah, korenju. Dodajajo ga tudi številnim napitkom, na primer

pomarančnemu soku ali sojinemu mleku. Če sežemo po prehranskih dodatkih, pa je pomembno, kakšne izberemo, saj se kalcij iz nekaterih vrst tablet zelo slabo absorbira in je njegov izkoristek v telesu premajhen. Med boljšimi so tablete iz morskih alg, ki se kalcificirajo potem, ko alge odmrjejo. Kalcijeve ioni se absorbirajo v tankem črevesju, absorpcijo pa izboljša hkratno jemanje vitamina D. Vsrkanje kalcija pa zmanjšata alkohol in kofein.

ČE GA JE PREMALO

Pomanjkanje kalcija je relativno pogosto, posebej pri starejših ljudeh ali pri otrocih v obdobju rasti. Večje potrebe po kalciju imajo tudi nosečnice in doječe matere, ljudje v klimakteriju, ljudje na dietah in seveda vsi, ki so pod stresom. Če nam kalcija primanjkuje daljše časovno obdobje, izgubljammo kostno maso, kosti postanejo krhke, poveča se tveganje za osteoporozo. Do pomanjkanja kalcija lahko pride tudi zaradi hormonskega neravnovesja, ob dolgotrajni uporabi nekaterih zdravil, ob pomanjkanju vitamina D. Zmanjšana koncentracija povzroči mravljinice, mišične krče, motnje ritma srca in izgubo teka. Kalcija skoraj nikoli ne more biti preveč, saj ni posledic, tudi če ga jemljemo v veliko večjih dozah od priporočenih.

NOVICE IZ SLOVENIJE

INFLACIJA V JULIJU

V Sloveniji so se cene življenjskih potrebščin julija znižale za 0,7 odstotka. Inflacija na letni ravni je znašala 2,1 odstotka, povprečna letna inflacija pa 1,3 odstotka. Julijska deflacija je po oceni Umarja posledica poletnih razprodaj. Inflacija letos ostaja zaznamovana predvsem s šibko gospodarsko aktivnostjo, trošarinsko politiko, gibanjem cen surovin in tečaja dolarja, ugotavlja urad.

ENI PRODAJAJO, DRUGI KUPUJEJO

Družba Siringa, v kateri so zbrani predvsem managerji Lesnine, je v začetku julija podpisala pogodbo o prodaji 100-odstotnega deleža Lesnine drugemu največjemu trgovcu s pohištvom na svetu, avstrijski družbi XXXLutz.

Gorenje pa je podpisalo pogodbo o prevzemu 100-odstotnega deleža v švedski družbi Asko Appliances Group. Prevzem vrhunskega švedskega ponudnika gospodinjskih aparatov je strateškega pomena, saj obema družbama omogoča številne pomembne sinergije in možnost hitrejše rasti, so sporočili iz Gorenja.

MURA SE POSTAVLJA NA NOGE

Podjetje Mura in partnerji se po lanskem stečaju matične družbe Mura spet postavlja na noge. Direktor podjetja Mura in partnerji Bojan Starman je pojasnil, da so bili pri pridobivanju poslov v zadnjem letu zelo uspešni, zato v ponedeljek pride na delo dodatnih 80 ljudi, s čimer bo v podjetju zaposlenih skupno 1300 ljudi.

FORD JE TUDI SLOVENSKI

Podjetje Iskra Avto deli Bovec iz skupine Iskra Avtoelektrika je za ameriškega avtomobilskega proizvajalca Ford zagnala serijsko proizvodnjo vžigalnih tuljav (= bobina de encendido). Iskra Bovec si je stroške projekta delila z družbo Robert Bosch, v družbi pa so zaradi tega že zaposlili 20 novih delavcev. Iskra Bovec bo tako Fordu že začela dobavljati prve vžigalne tuljave: avgusta bodo proizvedli preko 100.000 vžigalnih tuljav. To je skoraj 5000 dnevno, s čemer bodo zagotovili nemoteno delovanje Fordovih tovarn v Evropi in drugod po svetu.

PO SVETU

UMIK VOJAKOV

Nizozemske sile so po štirih letih začele zapuščati Afganistan, so sporočile Natove sile Isaf v Kabulu. V okviru Isafa je delovalo okoli 1950 nizozemskih vojakov, večina v Uruzganu. Tiskovni predstavnik Isafa, poveljnik Joel Harper, se je vojakom ob odhodu zahvalil za delovanje. Do odhoda sicer prihaja v občutljivem času. Število žrtev med tujimi vojaki in civilisti v Afganistanu narašča, talibski odpor se krepi, vojni pa po devetih letih še ni videti konca.

RUSIJA

Ruske varnostne sile so v Moskvi in Sankt Peterburgu v soboto nasilno prekinile zborovanje pripadnikov opozicije in aretirale okoli 140 udeležencev. Začasno so policisti pridržali tudi nekdanjega namestnika ruskega premiera Borisa Nemcova. Protestniki so zahtevali ukinitve policijske države ter svobodo, nekateri so pozivali tudi k odstopu premiera Vladimirja Putina. Pri tem so se sklicevali na pravico do zbiranja na javnih mestih. Ker pa oblasti shoda niso odobrile, aretiranim v obeh mestih grozi zaporna kazen.

PO KOSOVU

Srbija po porazu v Haagu išče podporo za resolucijo Združenih narodov, s katero bi preprečili, da bi separatistična gibanja sledila zgledu Kosova, ki je enostransko razglasilo neodvisnost od Srbije. Slednja kosovsko neodvisnost še naprej zavrača. Generalni sekretar Združenih narodov Ban Ki Mun je zatrdil, da si bo prizadeval olajšati dialog med Beogradom in Prištino, pri čemer bo svoje prihodnje korake glede Kosova tesno usklajeval z Evropsko unijo.

KUBA

Kubanski predsednik Raul Castro napoveduje spremembe v gospodarski politiki države. Kot je dejal v nedeljskem nagovoru v parlamentu, bodo posodobili kubanski gospodarski model, pri čemer bo vlada med drugim nekoliko sprostila nadzor nad malimi podjetji in odpuščanjem nepotrebnih delavcev, prav tako naj bi omogočili več samozaposlitev.

BERLUSCONI

Prvi in drugi človek vladajočega Ljudstva svobode Silvio Berlusconi in Gianfranco Fini sta se razšla. Slednji je v preteklih mesecih večkrat javno zahteval temeljito čistko v stranki, ki jo skoraj vsak dan pretresajo korupcijski škandali. Poleg tega je glasno kritiziral premierja ter mu očital avtoritarni slog vodenja. Več 10 poslancev vladajoče stranke je že podprlo Finija, zato je vprašanje, ali bo imela Berlusconijsva vlada sploh še dovolj

PISALI SMO PRED 50 LETI

PO USPELI PREDSTAVI V KRALJESTVU PALČKOV

Kadar otroci igrajo za otroke, je res pravi otroški praznik. ... Tako je bilo ob zadnji predstavi Slomškovega šolskega tečaja v Ramos Mejia V kraljestvu palčkov, ki jo je napisal Josip Ribičič in ki je privabila nepričakovano število ne le otrok, ampak tudi odraslih. ...

Obe glavni vlogi, **Kralj - Krivčev Andrejček** in dvorni **Norček - Helenca Jeločnikova**, sta bili poverjeni dvema nadarjenima igralcema, ki sta se že nekajkrat dobro predstavila pri mladinskih igrah. Tudi tokrat sta nas prijetno presenetila: Andrejček z resno in dostojanstveno igro kralja palčkov, Helenca pa je pokazala v zahtevni vlogi Norčka izreden igralski talent in tako se ji je posrečilo s svojo zvitostjo in pretkanostjo uspešno zabavati dvor in publiko. Kraljeva svetovalca, **Potočnikova** in **Rusova**, sta se odlično gibala v dvornem okolju, malo izgubljeno deklico, Anico, pa je dobro podala **Andrejakova Bernardka**. Poleg tega je nastopila še truma palčkov, ki je pokazala mnogo pristrčnosti in pestro igro ter lepa skupina vil. Odlika vseh nastopajočih: preprostost, naravnost in obvladanje igralskega teksta.

Posebej naj omenim, da so mame same svojim igralcem pripravile vse pestre in bogate obleke in za to delo zaslužijo pohvalo.

Lepo sceno, votlino palčkov z vhodom iz ozadja, je napravil g. Pintar, ostale lesene rekvizite g. Potočnik, lučno napeljavo pa g. Brula. ...

-jkc

SLOVENC V ARGENTINI

Mašniško posvečenje. Prihodnjo nedeljo 7. avgusta bo v cerkvi Marije Pomočnice kristjanov v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia prejel mašniško posvečenje g. Martin ŠTUHEC salezijanec, doma od Svetega Jurija ob Ščavnici pri Ljutomeru. Posvetilne obrede bo izvršil moronski g. škof Mons. Dr. Mihael Raspanti pri večerni sveti maši ob četrť na sedem.

CARAPACHAY

... Po maši je bil prosvetno informativni sestanek. V prvem delu so nastopili otroci iz šolskega tečaja „Josip Jurčič“ pod vodstvom učitelja g. Pirca. Nastopili so z raznimi deklamacijami in petjem. Za konec pa je bilo nagradno žrebanje po radijskem sistemu „Vprašanja in odgovori“, nagrado sta odnesli Pirčevi Metka in Mojca.

V drugem delu je pa bilo poročilo o slov. domu v Carapachayu. Sestanek je vodil predsednik pripravljenega odbora g. Vinko Aljančič. ...

Svobodna Slovenija, 4. avgusta 1960 - št. 31

podpore v parlamentu

VARČEVANJE V ITALIJI

Italijanski poslanci so dokončno potrdili 25 milijard evrov vreden sveženj varčevalnih ukrepov, ki ga je poslanska zbornica sicer skupaj z že 36. zaupnico vladi premiera Silvia Berlusconijsa izglasovala minuli četrtek. Opazovalci ocenjujejo, da glede na višino italijanskega javnofinančnega primanjkljaja Italija ne uvaja tako drastičnih ukrepov, kot so to storile Grčija, Portugalska, Irska in Španija.

JUŽNA KOREJA

Predsednik južnokorejske vlade Chung Un Chan je po desetih mesecih odstopil s položaja. 64-letni ekonomist se je za odstop odločil, ker vlada v parlamentu ni uspela z zakonom o ustanovitvi novega mesta, ki naj bi postalo znanstveno, poslovno in izobraževalno središče Južne Koreje. Menjave na premierskem položaju sredi zakonodajnega obdobja v Južni Koreji sicer niso neobičajne. Najpomembnejše politične odločitve v državi so tako v pristojnosti predsednika države, za katerega zaenkrat še ni znano, kdaj bo Chungov odstop sprejel.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Miserit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com** **Za Društvo ZS:** Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Miserit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin in Jože Horn. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICION

EL SENTIDO SOCIAL

En el artículo editorial de este número Alojz Rebula se pregunta dónde se fue el sentido social. El hombre creería que el comunismo dejaría un mayor sentimiento a favor de la igualdad social, especialmente en lo referido al trabajo. Pero no fue así. Respiramos de modo más capital y materialista que nunca. Al hombre lo cubre la duda, si el comunismo luchaba realmente por lo que proclamaba - la liberación económica del hombre, o algo completamente diferente. Un historiador escribió en una columna en Družina, sobre cómo el estado democrático esloveno envió a través de la frontera, sin compensación, a los trabajadores bosnios, que trabajaron duro en zonas difíciles de Eslovenia. Se publicó en un periódico católico. Esto evidencia a las claras desde que sector hay mayor sensibilidad social, por los valores cristianos y la tradición social que hoy día tomó Caritas. (Pág. 1)

PRINCIPIO DE ACUERDO

El primer ministro de Eslovenia, Borut Pahor y su par de Croacia, Jadranka Kosor alcanzaron un acuerdo en Bohinj acerca de la dirección a tomar para resolver la cuestión de la deuda de los depositantes croatas al banco de Ljubljana, en virtud del acuerdo sobre la sucesión. Ahora, será el turno de ajustar los detalles técnicos. Este es un paso más, para resolver las preguntas abiertas entre Croacia y la Unión Europea. Kosor agregó que el encuentro en Trakošćan (Croacia) mostró “como abrir la puerta” para resolver la difícil cuestión de fronteras entre ambos países, y considera que la conversación en Bohinj (Eslovenia) “abre la puerta a las soluciones para algunas cuestiones pendientes, en particular sobre las cuestiones de la deuda de quienes ahorraron en el antiguo banco Ljubljana”. (Pág. 1)

TRES ESLOVENIAS

El primer domingo de agosto, para los interesados en la vida de los eslovenos por todo el mundo, es una de las fechas que se marcan automáticamente en el calendario personal. El encuentro de “las tres Eslovenias” en Svete Višarje, es el evento que se remonta a la “prehistoria” de Eslovenia, cuando el emigrado sacerdote Vinko Žakelj eligió esta peregrinación, donde se cruzan todos los caminos de los eslovenos dispersos por el mundo. Este sueño lleva ya 22 reuniones. El nombre de encuentro de “las tres Eslovenias” se debe, a que es el punto en el que se congregan eslovenos que viven en Eslovenia, en países limítrofes y en otras partes del planeta. El programa del día tiene varios comienzos y cada uno puede elegir en que punto comenzar el Encuentro. A las 8 horas se reunieron en Žabnica con el msgr. Janez Rihar y recorrieron la vieja ruta de peregrinación rezando el Via Crusis. A las 10:30 llegaron otros con teleférico al espacio tras la iglesia. Allí habló el msgr. Jože Kopeinig sobre la importancia del dialogo en la actualidad. Al mediodía se realizó la misa, presidida por el arzobispo de Maribor, Dr. Franc Kramberger. Nuevamente tras la iglesia, varios coros dirigidos por su párroco Roman Kutin cantaron canciones de amor a la patria. De esta manera se desarrolló el 22º encuentro en Svete Višarje, organizado por la Sociedad de San Rafael y la Federación europea de sacerdotes emigrantes. (Pág. 2)

LA UNIVERSIDAD DE LJUBLJANA

En el ranking internacional que se realiza a través de Internet sobre las universidades del mundo, la Universidad de Ljubljana ocupó el puesto No. 151. En el ámbito europeo subió del puesto 41 al 36. Comparativamente con las universidades de Europa Central y Oriental se encuentra en el segundo lugar, informaron desde la Universidad de Ljubljana. Como informaron en un comunicado de prensa, la reputación de la Universidad de Ljubljana aumento considerablemente entre la educación superior internacional. En enero de 2009 figuraba en el puesto 225, en julio del mismo año ocupaba el No. 202, en enero de 2010 subió al 155. La Universidad de Maribor, según el sitio Webometrics Ranking of World Universities está en el lugar 534. La de Primorska ocupa el puesto 2693 y la de Nova Gorica el 3295. (Pág. 6)

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino \$240, pri pošiljanju po pošti: sivi papir \$320, beli papir \$425; Bariloche \$285; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države.**Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne cheke, ne osebne) na ime „Antonio Miserit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 — C1289ABJ Buenos Aires - Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: **info@vilko.com.ar**

Correo
Argentino
Suc. 7

FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog,
Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos**
Mejiji, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira
ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do
19. ure. Ob sobotah od 9. do 14
ure. Prijave na telefon: 4652-7967.
Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhagl - Zobozd-
ravnica - Splošna odontologija -
Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ra-
mos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados -
odvetniki. Zapuščinske zadeve.
Somellera 5507, (1439)
Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386.
E-mail: jdobovsek@hotmail.com
Dr. Marjana Poznič - Odvetnica -
Uradna prevajalka za slovenski jezik
Lavalley 1290, pis. 402 - Tel.
4382-1148 - 15-4088-5844-
mpoznic@fibertel.com.ar
Dra. Ana C. Farreras de Kočar -
Sucesiones - Contratos - Familia -
Comercial - Laboral - Civil - Jubila-
ciones - Pensiones. Martes y vier-
nes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º
H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-
4039 - Cel.: 15-6447-9683
farrerasanac_te@yahoo.com.ar

42. OBLETNICA ROŽMANOVEGA DOMA
V NEDELJO, 22. AVGUSTA

Ob 11.30: sv. maša za žive in rajne prebivalce in dobrotnike doma.
Ob 13.00: prijateljsko kosilo

Prisrčno vabljeni vsi rojaki

Prijave za kosilo **4669-1500** - Ituzaingo 4219 San Justo

SLOVENSKI KOTIČEK
Slovenija na televiziji
na kanalu „Argentinisima Satelital“
vsako sredo ob 17:30 uri.
Pričetek 11. avgusta.

Multicanal - Cablevision: canales 80 - 412
Telecentro: canales 70 - 607
Spletna stran: www.argentinisimatv.com.ar
Informacije: Turismo Bled 4441-1265

41. PEVSKO GLASBENI VEČER
SOBOTA, 14. AVGUSTA
ob 20.30 uri
Ramón L. Falcón 4158 / CABA
www.sdo-sfz.com.ar

SLOVENCİ IN ŠPORT

ATLETSKO EVROPSKO PRVENSTVO V BARCELONI
Slovenski atletski reprezentanci ni uspelo uvrstiti se med države z medaljami. Še najboljše se je uvrstila Snežana Rodič v troskoku: šesto mesto (14,32 m). - Martina Ratej je osvojila sedmo mesto v metu kopja (60,99 m). - Tina Šutej je v finalu skoka s palico zasedla deseto mesto (4,35 m).

VALJAVEC OPROŠČEN IN NADALJUJE KARIERO
Eden najboljših slovenskih kolesarjev Tadej Valjavec kljub drugačnim na-

povedim nadaljuje kariero. Potem ko je pri Nacionalni protidopinški komisiji ovrgel sume za uživanje dopinga, se je odločil, da bo še tekmoval, na dirke naj bi se vrnil že septembra, oktobra pa nastopil na dirki po Lombardiji. O tem se je dogovoril tudi s francosko ekipo AG2r.

PO TREH LETIH SPET ZMAGOVALCI
Slovenska košarkarska reprezentanca je po letu 2007, ko je reprezentanco vodil Aleš Pipan, spet zmagovalka pokala Borislava Stankoviča. Varovanci Memija Bečiroviča so v finalu pripravljalnega turnirja na

Kitajskem z 71:60 premagali lansko zmagovalko Avstralijo in se ji tako obenem oddolžili za poraz pred dnevi.

ŠPORTNO HRVAŠKI SLOVENEK
Po nekaterih vesteh s Hrvaške naj bi hrvaški biatlonec Jakov Fak v prihodnje le nastopal za slovensko izbrano vrsto. Fak, ki je na lanskih olimpijskih igrah v Vancouvru osvojil bronasto kolajno, je že vrsto let treniral s slovensko reprezentanco pod taktirko Uroša Velepca, zdaj pa se je odločil, da obleče tudi slovenski dres. Fak je sicer pred časom zanikal, da bo

100-letnica koč na Stolu

Prešernova koč na Stolu v teh dneh praznuje 100-letnico. Kot je povedal gospodar koč Zvone Tavčar, so v Planinskem društvu Javornik - Koroška Bela, ki s kočo upravlja, ob tej priložnosti izdali knjigo Stoli, mogočni sosed, v kateri opisujejo zgodovino postojanke. Osrednja slovesnost ob 100 letnici Prešernove koč na Stolu, ki stoji 2.174 metrov nad morjem, pa je bila preteklo soboto 31. julija pri sami postojanki. Kulturnemu programu z recitacijami in glasbenimi točkami je sledila sveta maša. Tako kot ob otvoritvi koč jo je v somaševanju s patrom gvardijanom z Brezij daroval župnik iz Begunj.

v prihodnje nastopal za Slovenijo in dejal, da še naprej ostaja hrvaški reprezentant, ki bo treniral skupaj s slovensko ekipo. Zdaj pa si je 23-letni biatlonec premislil in bo v prihodnje branil slovenske barve.

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

Manjka medicinskih sester

V zbornici zdravstvene in babiške nege opozarjajo na pričakovano večanje pritiska na medicinske sestre zaradi umika soglasij zdravnikov za delo preko polnega delovnega časa. Po navedbah zbornice že zdaj v vsakem timu ambulantne družinske medicine manjka pol diplomirane medicinske sestre, ob morebitnem prenosu aktivnosti na medicinske sestre pa ena.

V bolnišnicah manjka skoraj 20 odstotkov medicinskih sester, pretežno diplomiranih, so predstavniki Zbornice zdravstvene in babiške nege Slovenije - Zveze strokovnih društev medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Slovenije opozorili na sestanku z ministrom za zdravje Dorjanom Marušičem prejšnji teden.

Zaradi umika zdravniških soglasij, po katerem zdravniki od septembra naprej več ne bodo delali preko polnega delovnega časa, v zbornici opozarjajo, da je

pritisk na medicinske sestre velik, zato apelirajo na strokovno in splošno javnost po previdnosti. V nasprotnem primeru, opozarjajo, bosta gotovo ogroženi kakovost zdravstvene obravnave in s tem varnost bolnikov.

Ministru so tudi izročili dokument s pregledom aktivnosti zdravstvene nege za diplomirane medicinske sestre in tehnike zdravstvene nege v ambulantni družinske medicine, ki med drugim opredeljuje možna področja prenosov aktivnosti z zdravnika na diplomirano medicinsko sestro.

Predsednica zbornice Darinka Klemenc je tudi zagotovila, da lahko zbornica v doglednem času pripravi poskusni program na primer za usposabljanje diplomiranih medicinskih sester za določene aktivnosti kot je predpisovanje medicinsko-tehničnih pripomočkov.

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: gospa Pavlina Dobovšek 100.-pesov ob krstu pravnuke Timoteja; N. N. Capital, 800.- pesov. Darovalcem Bog povrni!

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča
V ponedeljek, 26. julija sta se rodili dvojčki **Ana** in **Guillermina Eiletz**. Očka je Tomaž, mamica pa Paula Caivano. **Srečnima staršema naše čestitke!**

Krst
V nedeljo, 25. julija je bil krščen v Salezijanski kapeli San Francisco de Sales **Aleks Verbic**, sin Pavleta in Jessike roj. Uz. Botra sta bila Andreja Verbic Malovrh in Alejandro López. Krstil je salezijanec Francisco de Rito. **Srečni družini iskreno čestitamo!**

Smrt
Umrla sta v Castelarju **Miha Gaser** (74); v Londonu s. **Agnes (Janja) Žužek SCMM** (83). **Naj počivata v miru!**

OBVESTILA

SOBOTA, 7. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, od 15. do 18.25 ure v Slovenski hiši. Ob 18.30 uri sestanek staršev in razdelitev spričeval.
Zveza slovenskih mater in žena iz Slovenske vasi, vabi ob 18. uri, na drugi del predavanja "Drža", ki ga bo vodil g. Lic. Janko Šmalc. Ker bo to praktično predavanje, prosimo, da pridete oblečeni športno in da prinesete s seboj deko ali telovadno blazino. Dobrodošli vsi vaščani!

NEDELJA, 8. avgusta:
40. mladinski dan v Slomškovem domu
TOREK, 10. avgusta:
Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 19.30 v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 12. avgusta:
ZSMŽ vabi na mesečni sestanek, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 14. avgusta:
41. pevsko-glasbeni večer v Slovenski hiši.
NEDELJA, 15. avgusta:
Romanje v Lourdes
ČETRTEK, 19. avgusta:
ZSMŽ iz San Martina vabi na mesečni sestanek, ob 16. uri v Domu. Srečanje v kuhinji z go. Anico Rode. Lepo vabljenje tudi

mlajše žene.
SOBOTA, 21. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 22. avgusta:
Obletnica Rožmanovega doma
Ob taktu barv VIII: ob 17. uri razstavlja **Andrejka Dolinar**; ob 18. uri **Kvintet Triestango**, v Slovenskem domu v San Martinu.
SOBOTA, 28. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 29. avgusta:
Mladinski dan v Carapachayu
SOBOTA, 4. septembra:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 5. septembra
Dan Zveze mater in žena. Srečanje ob 16. uri v Slovenski hiši.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 4. avgusta 2010	
1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,32 US dolar
1 EVRO	1,35 KAD dolar
1 EVRO	5,16 ARG peso